

Pogled v nebo

Oznanjevanje
drugega
Jezusovega
prihoda

3 Prva sobota

Upanje vekov
TED N. C. WILSON

6 Nedelja

Samo tvoje roke imam
JOHN BRADSHAW

8 Ponedeljek

Poslanstvo
JOHN BRADSHAW

10 Torek

Dolgo čakanje
JOHN BRADSHAW

12 Sreda

Delo med čakanjem
JOHN BRADSHAW

16 Četrtek

Varovati najpomembnejše
JOHN BRADSHAW

18 Petek

Iskrenost je najboljše načelo
JOHN BRADSHAW

20 Druga sobota

Po drugem prihodu
ELLEN G. WHITE

23 Molitveni teden za otroke

BETH THOMAS

O naslovnicah: Eno od najbolj prepoznavnih ozvezdij, ki jih lahko opazujemo na Zemlji, je Orion. Za adventiste sedmega dne ima to ozvezdje poseben pomen, saj je bilo Ellen White razodeto, da se bo Božji glas slišal skozi odprti prostor v Orionu in da se bo skozi ta prostor na Zemljo spustilo sveto mesto, novi Jeruzalem (*Early Writings*, str. 41).

Fotografija na naslovnici: Samuele Bertoli / Unsplash

Drugi Kristusov prihod je eno od temeljnih prepričanj Krščanske adventistične cerkve. Pravzaprav tudi del našega imena naznanja naše upanje v drugi Kristusov prihod.

Verovanje v Kristusovo vrnitev, ki je trdno utemeljeno na Svetem pismu, je bilo skozi stoletja upanje kristjanov.

Jesus je svojim sledilcem naročil: "Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko

odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz" (Jn 14,1-3).

Obljuba o njegovi vrnitvi se je ponovila ob Kristusovem vnebohodu, ko so angeli vprašali učence: "Kaj stojite in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebo, bo prišel prav tako, kakor ste ga videli iti v nebo" (Apd 1,11).

To sta le dve od mnogih obljub, ki jih najdemo v Svetem pismu in nam zagotavljajo, da se bo Jezus kmalu vrnil.

V tem molitvenem tednu bomo blagoslovljeni ob tem, ko se bomo osredotočili na čudovito prednost oznanjevanja drugega Kristusovega prihoda.

Branja za ta teden je pripravil pastor John Bradshaw, ki nas bo vodil skozi Sveto pismo, medtem ko bomo razmišljali o tem, kakšno vlogo imamo pri oznanjanju čudovite novice o Jezusovem skorajšnjem prihodu. Zadnje branje v tem posebnem molitvenem tednu prihaja iz navdihnenih spisov Ellen G. White.

Seveda je poleg tega izvrstnega branja poudarek tudi na molitvi. Ne glede na to, ali boste v tem molitvenem tednu zbrani v svoji krajevni cerkvi, malih skupinah, družinskem krogu, na spletu ali pa boste sami, se združimo v molitvi in prosimo za izlitje Svetega Duha, da bi dokončali delo in odšli domov.

Naj vas Bog blagoslovi, medtem ko boste obnovili zavezo z Gospodom, rekoč: "Šel bom oznanit drugi Kristusov prihod!"

John Bradshaw

Glavni pisec snovi tega molitvenega tedna je **John Bradshaw**, predsednik evangelizacijske medijske službe *It Is Written (Pisano je)*, ki ima svoj sedež v Collegedalu V Tennesseeju, ZDA. Njegovi programi so bili posneti na šestih različnih celinah. Ljudje širom sveta si jih lahko ogledajo na kanalu It Is Written TV. Pastor Bradshaw je imel že več kot sto evangelizacijskih nizov v različnih mestih sveta. Hvaležen je za svojo ekipo sodelavcev, ki je predana oznanjevanju večnega evangelija. Poročen je z Melisso, s katero imata dva otroke.

UPANJE VEKOV

Cerkev
oznanja
drugi Jezusov
prihod

Ted N. C. Wilson

epredvideni dogodki po vsem svetu nas opominjajo, da se svet naglo spreminja. Naravne nesreče in nesreče, ki jih povzročča človek, postajajo vse silovitejše in pogostejše. Politične razmere je v mnogih državah skoraj nemogoče rešiti. Družbena in kulturna morala se slabšata.

Svetovno gospodarstvo hodi po robu in je tik pred padcem v ekonomski kaos. Ekumenska gibanja ustvarjajo okoliščine kompromisov. Vedno moramo biti prijazni in spodbudni do drugih kristjanov in veroizpovedi, a biti moramo zelo previdni, da se ne prilagajamo ekumenskim ali drugim skupinam, ki si bodo prizadevale nevtralizirati razpoznavna svetopisemska prepričanja, ki jih gojimo adventisti.

Medtem ko gledamo, kako se okoli nas hitro odvijajo pomembni dogodki, vemo, da ti usmerjajo na najbolj neverjeten dogodek doslej, ki bo spremenil življenje – drugi prihod Jezusa Kristusa! To je vrhunec upanja vseh vernikov skozi tisočletja.

Ko je prerok Izaija opisoval ta veličastni dogodek, je zapisal: “Tisti dan bodo rekli: Glejte, to je naš Bog, čakali smo ga in nas je odrešil. To je Gospod, ki smo ga čakali, radujmo in veselimo se, da nas je odrešil!” (Iz 25,9). V Psalmu 50,3 beremo: “Naš Bog prihaja in ne bo molčal; ogenj pred njim vse požira, okrog njega divja neurje.”

Jezus je učencem zagotovil: “V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz” (Jn 14,2.3). To obljubo je z vso resnostjo ponovil v Razodetju: “Glej, pridem kmalu. Blagor mu, kdor ohrani preroške besede, ki so v tej knjigi! /.../ Glej, pridem kmalu in z mano pride moje plačilo, da povrnem vsakomur po njegovem delu. /.../ Da, pridem kmalu” (Raz 22,7.12.20).

TODA KAKO KMALU JE “KMALU”? Z VIDIKA SODOBNE DRUŽBE JE VSE, KAR NI TAKOJ, POČASI.

KAKO KMALU JE “KMALU”?

Toda kako kmalu je “kmalu”? Z vidika sodobne družbe je vse, kar ni takoj, počasi.

Adventisti drugi Kristusov prihod oznanjamo že več kot 160 let, kar se nekaterim lahko zdi kot večnost. Nekateri so postali malodušni in so izgubili občutek resnosti glede drugega Kristusovega prihoda, toda ta bi moral prežemati vsak vidik življenja adventistov.

Vendar pa nas to ne bi smelo presenetiti. V 2. Petrovem pismu 3,3.4 beremo: “Predvsem pa morate vedeti, da bodo v poslednjih dneh prišli taki, ki se bodo z norčavostjo norčevali iz vsega. Ti bodo živeli po svojih poželenjih in govorili: ‘Kje je njegov obljubljeni prihod? Odkar so namreč očetje zaspali, je vse ostalo tako, kakor je bilo od začetka stvarjenja.’”

Peter poudarja, da ti zasmehovalci “namerno pozabljajo”, da je Bog ustvaril nebesa in zemljo ter da se je zgodil svetovni potop. Nato opozarja, da bo nekega dne vse uničil ogenj.

Odlomek se nadaljuje s pomembnim napotkom in spodbudo verujočim: “Tega, ljubi, ne smete prezreti: pred Gospodom je en dan kakor tisoč let in tisoč let kakor en dan. Gospod ni počasen glede obljube, kakor nekateri mislijo, da je to počasnost. Ne, le potrpežljiv je z vami, ker noče, da bi se kdo pogubil, temveč da bi vsi dosegli spreobrnjenje” (2 Pt 3,8.9).

Ker bodo zemlja in vse stvari na njej uničene, nas ta odlomek poziva, naj razmislimo o tem, kakšni ljudje bi morali biti: “Kako prav je torej, da živite sveto in res pobožno /.../, da čakate in pospešujete prihod Božjega dne /.../. Ljubi, ker to pričakujete, se potrudite, da vas najde v miru brez madeža in brez graje” (2 Pt 3,11.12.14).

POMEMBNOST POKLICANOSTI

Poklicani smo k temu, da ostanemo blizu Gospoda in mu dovolimo, da nas vodi, medtem ko željno pričakujemo njegov prihod.

Pismo Hebrejcem nas spodbuja: “Ne zavrzite torej svoje zaupnosti, ki jo čaka veliko plačilo. Kajti stanovitnost vam je potrebna, pa boste izpolnili Božjo voljo in tako dosegli, kar je obljubljeno. Zakaj še malo, prav malo in prišel bo ta, ki prihaja, in ne bo odlašal. Moj pravični bo živel iz vere. In: Če pa se odtegne, moja duša nad njim nima veselja. Mi pa nismo med tistimi, ki bi odstopali in se tako pogubili, temveč med tistimi, ki verujejo in tako rešijo dušo” (Heb 10,35–39).

Božja beseda nas nagovarja. Ne dovolite, da vam kdor koli odvzame upanje v skorajšnji Jezusov prihod. On bo kmalu prišel.

OZNANJANJE SPOROČILA

Trenutno poslabšanje pogojev v svetu bi v nas moralo prebuditi resno potrebo po pripravljenosti in oznanjanju sporočil treh angelov iz Razodetja 14, medtem ko pričakujemo Kristusovo skorajšnjo vrnitev.

Nekateri bodo morda rekli, da so ta sporočila politično nekorektna in da jih ni priporočljivo oznanjati, vendar pa gre za najpomembnejša sporočila, ki so nam bila dana, da jih oznanimo. Predstavljajo našo teologijo in poslanstvo ter razlog za Božjo čudovito cerkev ostanka.

V Pričevanjih za cerkev (Testimonies for the Church) v devetem zvezku beremo:

“Adventisti sedmega dne so v posebnem smislu na ta svet postavljeni kot stražarji in nosilci luči. Zaupano jim je bilo zadnje opozorilo za propadajoči svet. /.../ Zaupano jim je bilo najresnejše delo – oznaniti sporočilo prvega, drugega in tretjega angela. Nobeno drugo delo ni pomembnejše od tega. Nobena druga stvar ne bi smela pritegniti njihove pozornosti.”*

Ta mogočna sporočila o koncu časa iz Razodetja 14,6–12 so razdeljena na tri dele. Duh preroštva nam pravi, da so prvo in drugo sporočilo podali prvi adventisti. Tretje sporočilo bo dodano prvima dvema in bo podano tik pred Jezusovo vrnitvijo. Kombinacija teh treh sporočil bo zadnji Božji poziv temu svetu, da se pripravi na srečanje z Jezusom.

To je vznemirljiva prihodnost, za katero smo opolnomočeni in opremljeni – da dokončamo Božje veliko delo, medtem ko oznanjamo ta mogočna sporočila. Samo s popolnim zanašanjem na Jezusa in po moči Svetega Duha bomo lahko dosegli kar koli. Bog vsakogar od nas pripravlja na nekaj zelo nenavadnega, kar se bo kmalu zgodilo – na izliv poznega dežja Svetega Duha. Ko bomo prejeli ta posebni dar, bo Bog mogočno deloval po nas, da bi z njegovim sporočilom o času konca dosegli ves svet. In nato bo prišel konec.

ZANAŠANJE NA BOGA

Jezus bo kmalu prišel! Popolnoma se moramo zanesti na njegovo milost in pravičnost. Biti moramo zvesti poslanstvu, ki ga ima za nas. V Svetem pismu beremo: “Prišel pa bo Gospodov dan kakor tat. Tedaj bo nebo s hrumom prešlo, prvine se bodo v ognju razkrojile /.../. Kako prav je torej, da živite sveto in res pobožno, če se bo vse to razkrojilo, da čakate in pospešujete

prihod Božjega dne, zaradi katerega bo nebo zaplamenelo in prešlo in se bodo prvine razžarjene topile. Mi pa po njegovi obljubi pričakujemo nova nebesa in novo zemljo, v katerih biva pravičnost” (2 Pt 3,10–13).

Ali kot adventisti sedmega dne zvesto pričakujete nova nebesa in novo zemljo? Ali trdno stojite za Gospodovo svetopisemsko resnico in Božjim velikim oznanilom sporočila treh angelov iz Razodetja 14? Ali je vaša zvestoba Bogu znana vsem, ki so v stiku z vami? Ali ste prepričani, da ima Bog poseben načrt za svojo cerkev ostanka? Ne pravimo, da smo bolj posebni od drugih. Vsi potrebujemo odrešujočo Božjo milost in usmiljenje našega Gospoda. Toda Bog nas je kot adventiste sedmega dne poklical, da oznanimo njegovo sporočilo o času konca in se zavzemamo za resnico, četudi bi se zrušilo nebo. Poklical nas je, da bi bili zveste priče zanj v posvetnem, materialističnem in postmodernem svetu.

GLEDATI NAPREJ

Nekega dne bomo na vzhodu neba videli majhen, temen oblak, velik približno polovico moške pesti. Postajal bo čedalje večji in svetlejši – vsa nebesa bodo priča temu vrhuncu zemeljske zgodovine. Zaradi nebeškega čudeža bodo vsi ljudje lahko hkrati videli Jezusa. In tam, sedeč sredi milijonov angelov, bo On, na kogar smo čakali: ne skromno, zaklano jagnje, ne veliki Duhovnik, temveč Kralj kraljev in Gospod gospodov, Jezus Kristus, naš Zveličar! Ozrli se bomo navzgor in rekli: “To je Bog, ki smo ga čakali.” Kristus se bo ozrl navzdol in rekel: “Prav, dobri in zvesti služabnik; vstopi v veselje svojega gospodarja.” Dvignili se bomo, da bi srečali svojega Gospoda v zraku in odšli domov, da bi bili z njim za vedno!

Bog je obljubil, da vam bo dal svojo moč za dokončanje njegovega dela. Na svoje ljudstvo bo izlil pozni dež, da bo oznanilo sporočila treh angelov in dokončalo njegovo delo kot zedinjena cerkev. Posvetimo svoje življenje, energijo, talente, vire in čas dokončanju Božjega dela, da bi z njegovo močjo pridobili čim več ljudi, in pojdimo domov!

* Ellen G. White, *Testimonies for the Church* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 9, str. 19.

Samo tvoje roke imam

Ko so vandali pred cerkvijo v San Diegu v Kaliforniji odlomili roke kipu Jezusa, je cerkveni uslužbenec postavil znak, ki so ga lahko videli vozniki. Namesto obsodbe tistih, ki so bili odgovorni za škodo, je bilo sporočilo poziv svetu. Na znaku je pisalo: "Samo tvoje roke imam."

Tik preden je Jezus odšel s sveta in se povzpел v nebesa, je svojim najbližjim prijateljem rekel: "Prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji ter do skrajnih mej sveta" (Apd 1,8). Te besede so bile odmev Jezusovih besed v Evangeliju po Mateju: "Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal!" (Mt 28,19,20)

Veliko poblastilo sporoča pomembno resnico. Jezus ima samo roke svojih sledilcev. Ko se je poslovil od učencev, jim je zaupal delo, da z besedo odrešujočega sporočila evangelija dosežejo izgubljeni svet.

Ocenjujejo, da je danes med več kot osem milijardami ljudi na svetu manj kot 2,5 milijarde kristjanov.¹ Med približno pet in pol milijardami ljudi, ki niso kristjani, mnogi za Jezusa ali za križ še nikoli niso slišali. Kako naj torej cerkev ali vernik vpliva na tako številčno prebivalstvo?

IZGUBLJENI

V Lk 15 je Jezus povedal tri različne prilike, da bi ljudstvo spodbudil, naj izkoristi prednosti tega, da drugim govori o njem. Čeprav so si te tri prilike po naravi podobne, poudarjajo različne resnice.

Izgubljeni sin je bil ozdravljen svoje sebičnosti, potem ko je izgubil vse, za kar je mislil, da mu bo prineslo srečo. Ko se je spomnil očetove ljubezni, se

je vrnil domov brez denarja in ponosa, pripravljen sprejeti vlogo služabnika, če bi to pomenilo, da bi se znova lahko združil z očetom. Prilika o izgubljenem sinu podaja pomembni nauk o Božjem srcu. Čeprav se človek odloči zapustiti Boga, Bog ne zapusti izgubljenih. Sestradani mladenič je v svinjaku "šel vase" (Lk 15,17), ko je slišal, kako Božji Duh govori njegovemu srcu. Sveti Duh sledi tavajočim grešnikom in jih poziva, naj se vrnejo v varno okolje ljubečega Božjega srca. Bog ne zapusti izgubljenih, da bi sami našli pot domov.

Za razliko od izgubljenega sina, kovanec, ki ga je doma izgubila njegova lastnica, ni vedel, da je izgubljen. Lastnica je pometala in iskala, dokler svoje dragocenosti ni našla. Medtem ko je ženska, ki je izgubila srebrni kovanec, izgubila nekaj vrednega, in je oče izgubil enega od svojih sinov, nam naslednja prilika pripoveduje zgodbo o človeku, ki je izgubil en odstotek svoje črede. Konji se lahko prodajo za milijone dolarjev, biki in krave za več tisoč, običajna ovca pa ni posebej vredna. Pa vendar je v priliki o izgubljeni ovci pastir pustil 99 ovc in se odpravil v nevarno pokrajino, da bi domov pripeljal eno samo ovco.

Čudež je, da je pastir sploh opazil, da manjka ena ovca. Nemogoče je samo na videz pravilno oceniti, ali imamo 100 ali 99 ovc. Očitno je pastir skrbno pazil na ovce, kar kaže na neizmerno ljubezen, ki jo ima Bog do svojih samovoljnih otrok. Bog opazi, ko kdo od nas odtava. Za nas mu je tako mar, da se je podal na najdražjo reševalno misijo v zgodovini vesolja.

V knjigi *Jezusovo življenje* Ellen White piše: "En sam človek je tako dragocen, da je v primerjavi z njim vse veselje nepomembno."²

Jezusovo vprašanje farizejem se danes nanaša na njegovo cerkev: "Kdo izmed vas, ki ima sto ovc, pa izgubi eno od njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in gre za izgubljeno, dokler je ne najde?" (Lk 15,4) To je bilo retorično vprašanje. Seveda bi šli iskat izgubljeno ovco! Jezus je ob neki drugi priložnosti rekel: "Koliko več je vendar vreden človek kakor ovca!" (Mt 12,12)

KAJ VIDI BOG

Ko sem nekoč hodil v bližini svojega doma, sem na tleh poleg sebe zaslišal mehak udarec. Opazil sem majhno bitje nenavadnega izgleda, z znamenji, ki so bila podobna očem, in z dvema antenama, ki sta se premikali sem ter tja. Slikal in posnel sem gosenci podobno bitje ter to odšel domov pokazat svoji ženi. Njen odziv je bil neposreden: "Kje je? Moramo jo rešiti! Takoj

me odpelji tja!” Zgrabila je posodo, šla na ulico, pobrala to bitje in ga prinesla domov. Po hitrem iskanju na spletu je ugotovila, da gre za ličinko metulja lastovičarja.

Ličinki je uredila dom in jo položila v njeno novo okolje. Čakala in opazovala sva, toda v dneh, ki so sledili, se je zdelo, kakor da se nič ne dogaja. Čez nekaj tednov sem od žene prejel veselo sporočilo: “Poglej to!” je zapisala. Medtem ko nihče ni gledal, je nastal čudovit črno-rumen metulj. Preden se je dvignil visoko v zrak in odletel v neznane kraje, je ob topli sončni svetlobi razprl svoja krila.

Medtem ko sem jaz videl le žuželko, je moja žena videla to, kar bi lahko postala, in bila je ganjena od sočutja do nemočnega bitja. Kjer vi vidite izgubljeno osebo, Bog vidi človeka, ki bi lahko bil pogumna priča za resnico. Kjer vi vidite nekoga, ki ne spoštuje Svetega pisma, Bog vidi potencialnega učitelja v cerkvi, pastora ali misijonarja. Kjer vi vidite brezbržno dušo, Bog vidi nekoga, ki ga lahko spremeni in uporabi za prenosnika evangelija drugim.

Ker milijarde ljudi po svetu nimajo odrešujočega spoznanja o Jezusu in se bližajo smrti, ne da bi prej spoznale Kristusa,

nam sočutje narekuje, da moramo ljudi doseči z dobro novico o zveličanju po Kristusu. Čeprav so nekateri pred seboj videli s hudičem obsedenega človeka, je Jezus v njem videl misijonarja, ki je kmalu zatem “odšel in začel oznanjati po Deseteromestju, koliko mu je storil Jezus” (Mr 5,20). Ženska ob vodnjaku je

po srečanju z Jezusom hitro odšla domov oznanjat evangelij. “Pridite in pogledjte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem storila. Kaj, če je on Mesija?” /.../ Veliko Samarijanov iz tistega mesta je začelo verovati vanj zaradi ženinih besed: “Vse mi je povedal, kar sem storila” (Jn 4,29.39).

“In ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in takrat bo prišel konec” (Mt 24,14). Jezus danes govori svoji cerkvi: “Samo tvoje roke imam.” **✠**

Čeprav se človek lahko odloči zapustiti Boga, Bog ne zapusti izgubljenih.

1 Pam Wasserman, “World Population by Religion: A Global Tapestry of Faith,” 12. januar 2024. <https://populationeducation.org/world-population-by-religion-a-global-tapestry-of-faith/> Dostopno 21. januarja 2025

2 Ellen G. White, *Jezusovo življenje* (Ljubljana: Logos, 2020), str. 504.

POSLANSTVO

Tisti, ki so
po razočaranju
vztrajali v veri,
so od Boga prejeli
naročilo, da
oznanijo evangelij
svetu.

Kako enostavno je pozabiti! Pozabiti na sestanek ali pozabiti, kam smo odložili ključ, ni nič nenavadnega. Toda kako lahko nekdo pozabi na skoraj 5,5 tone zlata?

Da bi preprečili krajo, je bil masiven zlati kip Bude v današnji Tajski prekrit z ometom. Sčasoma so ljudje pozabili na Budino pravo identiteto in ga shranili pod preprosto pločevinasto streho. Minilo je skoraj 200 let, preden so spet odkrili vrednost kipa. Ko je kip med selitvijo na drugo mesto padel, se je odkrušil del ometa in pokazalo se je zlato, skrito pod njim. Danes je zlati Buda razstavljen v elegantnem templju blizu reke Chao Praya v središču Bangkoka. Kip, ki je vreden več kot 250 milijonov¹ ameriških dolarjev, je bil pozabljen več generacij.

Toda možno je pozabiti nekaj veliko pomembnejšega. Knjiga Dejanja apostolov se začne s temi besedami: "Cerkev je Božje izvoljeno orodje za reševanje ljudi. Ustanovljena je za službo, njeno poslanstvo pa je oznaniti evangelij svetu."² Kakšna tragedija bi bila, če bi cerkev pozabila, čemu obstaja!

VNOVIČ MORAŠ PREROKOVATI

Razodetje 10 pripoveduje zgodbo o tem, kar pogosto imenujemo "veliko razočaranje". Leta 1844 so sledilci baptističnega pridigarja in pričakovalca drugega prihoda, Williama Millerja, nestrpno pričakovali Jezusovo vrnitev. Sveto pismo njihovo izkušnjo opisuje, kot da je bila sprva sladka kot med, preden je postala grenka. Toda Bog je imel zelo jasno navodilo za to zapostavljeno skupino vernikov: "Vnovič moraš prerokovati nad mnogimi ljudstvi, narodi, jeziki in kralji" (Raz 10,11). Tisti, ki so po razočaranju vztrajali v veri, so od Boga prejeli naročilo, da oznanijo evangelij svetu.

Odkar so potrjeni mileriti spoznali, da se Jezus ne bo vrnil, kot so pričakovali, se poslanstvo cerkve ni spremenilo. Če kaj, se je naročilo, ki je bilo dano cerkvi, le zaostriilo. Kasneje je Janez v Razodetju pisal o treh angelih, od katerih vsak nosi sporočilo, ki mora v poslednjih zemeljskih dneh zajeti svet.

"Nato sem videl drugega angela, ki je letel po sredi neba in je imel večni evangelij, da ga oznani prebivalcem zemlje in vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu. Z močnim glasom je rekel: 'Bojte se Boga in izkažite mu čast, kajti prišla je ura njegove sodbe. Molíte njega, ki je naredil nebo in zemljo, morje in izvirke vodá!'" (Raz 14,6.7) Drugi angel svari pred Babilonom in duhovno zmedo, ki jo ta spodbuja, rekoč, da je "padli" Babilon zmešal svet s svojim opojnim vinom. Nato sledi brezkompromisno sporočilo tretjega angela, ki tiste, ki se zapletajo v veliki odpad poslednjih dni, svari, da ne morejo biti rešeni.

Končno sporočilo treh angelov je opis tistih, ki so ob njegovi vrnitvi pripravljeni na srečanje z Jezusom. "Tu je stanovitnost svetih, ki se držijo Božjih zapovedi in vere v Jezusa" (Raz 14,12).

V tem odlomku je zapisan razlog za obstoj cerkve: oznaniti evangelij vsakemu bitju pod nebom. Ko cerkev pozabi na svoje poslanstvo, ne napreduje, slabi in ne izpolni poslanstva – svetu razodeti njegovo "polnoto in obilost," "odsevati njegovo slavo" in "celo poglavarstvom in oblastem v nebesih" razodeti končno in popolno podobo Božje ljubezni.³

KOT REKA

Prerok Ezekiel je poslanstvo cerkve predstavil kot reko, ki teče iz Božjega templja. Sprva je bil majhen potok, ki je sčasoma postal "reka, ki je ni bilo mogoče prebresti" (Ezk 47,5). Ko je reka tekla skozi puščavo, je za seboj pustila "vsakovrstno sadno drevje. Njegovo listje ne bo ovenelo in sadja mu ne bo zmanjkalo. Vsak mesec bo rodilo nov sad, kajti voda, ki ga napaja, teče iz svetišča. Njegov sad bo za jed in njegovo listje za zdravilo" (Ezk 47,12). Ta reka predstavlja cerkev, ki svetu prinaša evangelij. Pritekla je v Mrtvo morje in pozdravila njegovo vodo (v. 8). "Vsa živa bitja, ki tam mrgolijo, bodo oživila, kamor koli bo prišla reka; rib bo silno veliko. Ko bo ta voda prišla tja, bo ta postala zdrava, in kamor koli bo prišla reka, bo vse oživilo" (v. 9).

Reka je prinesla življenje in ozdravitev, kjer koli je tekla. Takšen naj bi bil vpliv

cerkve. Ker ima sporočilo križanega in vstalega Zveličarja, ki bo kmalu prišel, mora cerkev biti vonj po življenju sredi zmedenega in ranjenega sveta (2 Kor 2,16). Če je cerkev predana temu, da povzdigne Jezusa in oznani njegovo skorajšnjo vrnitev, ni mogoče, da ne bi napredovala za Božjo slavo.

Dijaki se pri naravoslovnih predmetih učijo, da inercija pomeni nagnjenost objekta v gibanju, da ostane v gibanju, ali nagnjenost statičnega objekta, da ostane statičen, razen če pod vplivom zunanje sile spremeni svojo hitrost ali smer. Mnogi od teh dijakov kasneje izvedo, da ima inercija lahko velik vpliv v cerkvi, saj statične cerkve ostanejo statične in se upirajo vplivom, zaradi katerih bi spremenile hitrost in smer. Vendar pa nebesa cerkvi naročajo, naj bo vse prej kot statična ali nepremična. Jezus je cerkvi naročil, naj teče, ali kot v primeru velikega pooblastila, naj "gre."

Božja volja za cerkev je nedvoumna. Poklicani smo svetu oznaniti evangelij.

Čeprav se pogosto govori, da je družbo težko doseči, je Ellen White nekoč rekla: "Po vsem svetu možje in žene hrepeneče zrejo v nebesa. Molitve, solze in vprašanja se dvigajo iz duš, ki hrepenejo po luči, milosti in Svetem Duhu. Mnogi stojijo na samem pragu nebeškega kraljestva in samo čakajo, da jih kdo popelje vanj."⁴ Po vsem svetu ljudje čakajo, da jih kdo popelje v nebeško kraljestvo!

Naj cerkev kot reka prestopi svoje bregove in teče v okoliške skupnosti, prinaša življenje in zdravje ter usmerja ljudi k Jezusu, ki je "pot, resnica in življenje" (Jn 14,6). Bog nas je poklical, da vnovič prerokujemo in oznanimo svetu sporočila treh angelov.

To je nekaj, česar nikoli ne smemo pozabiti. ❧

1 V letu 2013 ocenjeno na 250 milijonov ameriških dolarjev (Howard Hillman, "Golden Buddha Statue: Travel Tips You Can Trust." https://www.hillmanwonders.com/thailand/golden_buddha_statue.htm#google_vignette. Dostopno 21. januarja 2025.). Če upoštevamo inflacijo, je vrednost kipa v času pisanja tega besedila več kot 330 milijonov ameriških dolarjev.

2 Ellen G. White, *Dejanja apostolov* (Ljubljana: Znamenja časa, 1999) str. 9.

3 Prav tam.

4 Prav tam, str. 71.

Dolgo

Čakanje je lahko težko. Po zrušitvi dela predora, ki so ga gradili v severnem delu Himalaje novembra 2023, je 41 delavcev ostalo ujetih za ogromnim kupom ruševin. Skoraj pet kilometrov dolg predor bi izboljšal dostop do hindujskih romarskih mest in prinesel gospodarski razvoj. Gradnja je potekala na območju, ki ga je neki geolog opisal kot “šibka skalna gmota”; vedelo se je, da so tam možni podori. Po številnih neuspešnih poskusih, da bi z napredno mehanizacijo prišli do ujetih delavcev, je ekipa štiriindvajsetih rudarjev z rokami kopala skozi kup ruševin in dospela do prizadetih delavcev. Po sedemnajstih mučnih dneh, ki so jih ujeti preživeli za ogromnim kupom ruševin, je eden izmed rešenih dejal: “Ko je postalo jasno, da bomo tu ostali dolgo časa, smo postali nemirni.” Kljub temu da je bilo težko čakati na prihod reševalcev, je isti človek rekel, da nikoli “ni izgubil upanja”.

NAŠE BLAŽENO UPANJE

Po katastrofalni zrušitvi človeške integritete v Eden pred 6000 leti planet Zemlja čaka na rešitev. “Saj vemo, da celotno stvarstvo vse do zdaj skupno zdihuje in trpi porodne bolečine” (Rim 8,22). Po vsem svetu se ljudje spopadajo z izzivi, ki

jih ne more rešiti noben človek. Medtem ko se osebni, fizični, odnosni in družbeni pritiski še naprej krepijo, nič ne kaže, da se sodobne izzive da odpraviti s človeškim posredovanjem.

Pa vendar se kot Božji otroci veselimo svetle prihodnosti. Kakor se je zaradi dramatične reševalne akcije rešilo 41

minilo” (Raz 21,4). Ker cerkev že dolgo oznanja, piše o drugem Jezusovem prihodu in hrepeni po njem, se nekateri morda sprašujejo, ali je razumno verjeti, da se bo Jezus kmalu vrnil. Medtem ko pisci in govorniki kažejo na prevladujočo hudobijo v svetu kot na dokaz bližine drugega prihoda, se obenem

spominjamo, da je ta svet že dolgo grešen. Prvi rojeni človek je postal morilec. Že pred več kot 4000 leti je pokvarjenost tako zelo prizadela naš planet, da je Bog s poplavo uničil svet in ohranil le osem ljudi. Nič nenavadnega ni, če se

Znamenja časa večinoma ne delujejo kot smerokazi, ki nam kažejo, kako daleč moramo potovati, temveč so bolj podobna smerokazom, ki kažejo, na kateri poti smo.

moških v Indiji, bo drugi Jezusov prihod nekega dne prekinil življenje, kakršno smo poznali, in nas popeljal v večnost. “In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več. Kajti prejšnje je

kdo sprašuje: “Kje je njegov obljubljeni prihod?” (2 Pt 3,4).

Toda vernik, ki pričakuje “blaženo upanje” (Tit 2,13), se spominja besed Svetega pisma: “V veri hodimo in ne v gledanju” (2 Kor 5,7). Čeprav ne

čakanje

poznamo ne dneva ne ure Jezusovega prihoda, imamo dovolj razlogov za zaupanje, da bo Bog izpolnil to, kar je obljubil.

ČAKANJE NA OBLJUBO

Nekateri učenjaki menijo, da je Eva ob rojstvu Kajna verjela, da je rodila Mesija. Ellen White je zapisala, da sta Adam in Eva “srečna sprejela svojega prvorojenca v upanju, da bi utegnil biti Osvoboditelj. Ampak izpolnitev obljube se je zavlekla.”² Minilo je več tisoč let, preden je prišel Mesija.

Po Božji obljubi Abrahamu, da mu bo dal kanaansko deželo, je minilo približno pol tisočletja, preden so Izraelovi otroci vstopili v obljubljeni deželo. Zasužnjeni Hebrejec, ki je garal na vročem soncu v Egiptu, bi lahko bil v skušnjavi verjeti, da bo Božje ljudstvo za vedno ostalo v ujetništvu. Ko “je vstal nad Egiptom nov kralj, ki ni poznal Jožefa” (2 Mz 1,8), so se misli o obljubljeni deželi morda zdele kot utvara. Toda v dramatičnem zaporedju čudežev je prvorojenec v vsaki egipčanski družini umrl, ognjeni in oblačni steber sta vodila in varovala Božje ljudstvo, Rdeče morje pa se je čudežno razdelilo, da je Božje ljudstvo lahko pobegnilo iz ujetništva. Po dolgem čakanju je bilo Božje ljudstvo končno osvobojeno.

V naši naravi je, da na podlagi izpolnitve prerokovanj poskušamo oceniti, kako blizu je Jezusova vrnitev. Vojne, izbruhi bolezní, finančna nestabilnost in tehnološki napredek nam nakazujejo, da bo Jezus zelo kmalu prišel. Jezus je naštel znamenja svojega prihoda in generacijam prihodnjih učencev sporočil: “Ko se bo to začelo dogajati” (Lk 21,28), boste vedeli, da moj prihod ni le blizu, ampak “pred vrati” (Mt 24,33). Pa vendar so matere in očetje v Izraelu, ki so bili nekoč prepričani, da bodo v svojem življenju doživeli Jezusov prihod, umrli, ne da bi videli, kako se je nebo “odmaknilo, kakor če se zvije zvitek” (Raz 6,14).

KJE SMO?

Znamenja časa večinoma ne delujejo kot smerokazi, ki nam kažejo, kako daleč moramo potovati, temveč so bolj podobna smerokazom, ki kažejo, na kateri poti smo. Človek, ki bi se iz Londona vozil v Leeds v Združenem kraljestvu, bi vedel, da ima do cilja še približno 320 kilometrov, ko zapusti London. A četudi ne ve, kako daleč mora potovati, mu smerokaz pove, da je na cesti M1, kar mu da vedeti, da je na pravi poti.

V devetem zvezku *Pričevanj za cerkev (Testimonies for the Church)* Ellen White piše: “V našem svetu se bodo kmalu zgodile velike spremembe in končni razvoj bo nagel.”³ Dogodki, ki bodo privedli do Jezusove vrnitve, se bodo izpolnili hitro, in sicer v času, ko jih bo le malokdo pričakoval. Na nas je, da potrpežljivo čakamo na Jezusa in verujemo, da bo znova prišel in nas vzel k sebi, da bomo tudi mi tam, kjer je On (Jn 14,3).

“Ne zavrzite torej svoje zaupnosti, ki jo čaka veliko plačilo. Kajti stanovitnost vam je potrebna, pa boste izpolnili Božjo voljo in tako dosegli, kar je obljubljeno. Zakaj še malo, prav malo in prišel bo ta, ki prihaja, in ne bo odlašal. Moj pravični bo živel iz vere. Če pa se odtegne, moja duša nad njim nima veselja. Mi pa nismo med tistimi, ki bi odstopali in se tako pogubili, temveč med tistimi, ki verujejo in tako rešijo dušo” (Heb 10,35–39).

Ne glede na to, kako so videti stvari in kako dolgo že čakamo, pa smo lahko prepričani, da se bo Jezus kmalu vrnil – prav kakor nam je obljubil. In tistega dne bomo, podobno kot ujeti in rešeni delavci v Indiji, tudi mi rešeni sveta, ki je trenutno v primežu greha, da bi uživali blagoslove večnega življenja. Naj za Božje ljudstvo velja, da nikoli ni izgubilo upanja. **✝**

1 Shweta Sharma, “We were hungry, but we never lost hope: Survivors recount 17-day ordeal trapped in India tunnel”, 29. november 2023, <https://www.independent.co.uk/asia/india/uttarakhand-tunnel-rescue-silkypara-collapse-b2455217.html>. Dostopno 22. januarja 2025.

2 Ellen G. White, *Jezusovo življenje* (Ljubljana: Logos 2020), str. 23.

3 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, Vol. 9 (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1909), str. 11.

Delo čca

William je verjel, da se je krstil tik pred drugim Jezusovim prihodom. Ko je proučeval Sveto pismo in se seznanil s prerokovanji, je bil prepričan, da so zadnji dnevi zemeljske zgodovine tik pred vrati. Čutil je olajšanje, ker ga je Bog dosegel ravno v tem času. Verjel je, da samo malce kasneje nikoli ne bi bil pripravljen na srečanje z Jezusom ob njegovi vrnitvi.

V času Williamovega krsta je bil Leonid Brezhnev vodja Sovjetske zveze, Ian Smith pa premier Rodezije (današnji Zimbabve). Istega leta se je končala vojna v Vietnamu, medtem ko

To ne pomeni, da dvomimo o skorajšnji Jezusovi vrnitvi. Hudobni služabnik je ta, ki pravi: "Moj gospod zamuja" (Mt 24,48). Čeprav Pavlu ni bilo treba pisati Tesaloničanom o časih in trenutkih (1 Tes 5,1), pa je pisal o Božjem ljudstvu, ki pričakuje, "da se bosta uresničila blaženo upanje in pojavitev slave vélikega Boga in našega odrešenika Jezusa Kristusa" (Tit 2,13).

MEDTEM KO ČAKAMO

Navidezna zamuda Jezusove vrnitve ni slaba novica. Če bi se Jezus vrnil le nekaj generacij prej, nihče od danes živečih ljudi

med kanjsem

je Berlinski zid stal še naslednjih 14 let. Leta 1975 je bil William prepričan, da je eden zadnjih, ki je k Jezusu prišel pravočasno, tik pred njegovim drugim prihodom.

Resnica je, da o času Jezusove vrnitve ne vemo veliko razen tega, da verujemo, da bo prišel "kmalu". Za svoje verovanje imamo mnogo dobrih razlogov, še posebej v luči znamenj Jezusove vrnitve, ki so podani v Mateju 24 in Luku 21. Toda razen "kmalu" in "zelo kmalu" ne vemo, kdaj se bo vrnil. Kot je sam rekel: "Za tisti dan in uro pa ne ve nihče" (Mt 24,36).

ne bi imel večnega življenja. Številni prijatelji in družinski člani, ki trenutno ne hodijo z Jezusom, se bodo sčasoma pokesali in sprejeli Boga. Ena od Jezusovih prilik ponazarja, da čas njegove vrnitve ni najpomembnejša stvar. Ljudem, ki "so mislili, da se bo Božje kraljestvo pojavilo takoj", je Jezus rekel: "Neki človek plemenitega rodu odpotoval v daljno deželo, da bi si pridobil kraljevsko oblast in se vrnil. Poklical je svojih deset služabnikov, jim razdelil denar, deset min, in dejal: "Trgujte, dokler ne pridem"" (Lk 19,11-13).

Čas Kristusove vrnitve ni najpomembnejša stvar.

Uporabljena grška beseda kaže, da je ta človek služabnike nagovarjal, naj trgujejo ali poslujejo z denarjem, ki jim ga je dal. Čeprav prilika pravi, da bo odšel in se vrnil, nikjer ne omenja časa njegove vrnitve. Preprosto daje zagotovilo, da se bo vrnil, služabnikom pa naroča, naj do takrat delajo. To je jasno sporočilo za tiste, ki verujejo, da se bo “Božje kraljestvo pojavilo takoj”.

Če se bo Jezus vrnil čez pet let, bo Božje ljudstvo teh pet let zaposleno. Če se vrne čez deset, dvajset ali trideset let, bodo tisti, ki verujejo vanj, v tem času opravljali naloge svojega Očeta. Ne glede na to ali je čas čakanja kratek ali dolg, ga moramo izkoristiti za službo Bogu, za širjenje dobre novice in oznanjevanje sporočila treh angelov.

VSTANIMO

V Nehemijevi knjigi se je Božje ljudstvo iz Babilona vrnilo v Jeruzalem. Čeprav so bili še vedno pod medo-perzijsko vladavino, jim je bilo dovoljeno obnoviti Jeruzalem in ponovno urediti družbo v njem.

“Tedaj se je vzdignil véliki duhovnik Eljašíb s svojimi brati duhovniki in pozidali so Ovcja vrata. /.../ Zraven so zidali možje iz Jerihe, ob teh Imrjev sin Zahúr. Ribja vrata so zidali Senaájevi sinovi. /.../ Poleg njih je bil pri utrjevanju udeležen Meremót, sin Kocovega sina Urijája. Ob njih je utrjeval Mešulám, sin Mešezabélovega sina Berehjája, ob tem pa Baanájev sin Cadók” (Neh 3,1-4).

Izraz “poleg njih”, “ob njih” “zraven” ali “za njimi” se v Nehemiju 3 pojavi najmanj 30-krat. V odločilnem času je Božje ljudstvo poprijelo za delo in prevzelo odgovornost za opravljanje dela, ki jim je bilo dano. To delo je bilo tako pomembno, da so Tekójkáni omenjeni zato, ker “niso upognili vratu k službi svojega

Gospoda” (Neh 3,5 CHR). Ključnega pomena je bilo, da je vsak opravil svoje delo.

Jezus je obljubil: “Ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in takrat bo prišel konec” (Mt 24,14). Večnega evangelija v svet ne morejo ponesti samo plačani in za polni delovni čas zaposleni evangelisti, niti le elektronski mediji. Bog svojemu ljudstvu daje prednost, da svojo vero v Jezusa deli z drugimi. Ko se bo cerkev lotila te naloge, bo evangelij dramatično napredoval.

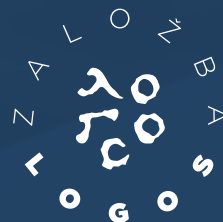
Tom je bil navdušen rekreativni ribič. Po tem, ko je nekemu neznanцу pomagal na obalo prinesiti ribo, sta se spoprijateljila. Njegov novi prijatelj Phil se sprva ni zanimal za verske stvari, dokler mu Tom ni rekel: “Ali si vedel, da je Jezus veliko časa preživel z ribiči?” Phil, ki ni poznal Svetega pisma, je bil ganjen in presenečen. Tomu je rekel: “Rad bi vedel več o tem.”

Sledila so svetopisemska proučevanja in Phil je z veseljem sprejel pomembne nauke Svetega pisma. Začel je obiskovati cerkev, Jezusa sprejel za svojega osebnega Zveličarja, rastele v veri in se kmalu krstil.

Toda hitro po krstu je zbolel. Zdravniki niso mogli uspešno zdraviti njegovega stanja, zato je nenadoma umrl. Na njegovem pogrebu je v cerkev prišlo veliko žalujočih, med katerimi je bilo mnogo ribičev in mnogo takšnih, ki tako kot nekoč Phil niso verovali v Boga. “Kakšen blagoslov je, da me je Bog uporabil, da sem lahko dosegel Phila,” je rekel Tom. Tom je celo vodil Philov pogreb.

Naključno srečanje v mestu, na delu ali v šoli ali celo pomoč neznanцу med ribolovom lahko vodi v priložnost, da Jezus spremeni življenje te osebe. Ne vemo, kdaj se bo Jezus vrnil, vendar imamo prednost delati, dokler ne pride. **✠**

Letošnje knjižne novosti v Založbi Logos

Svetilnik: Zbirka kratkih zgodb za otroke

Vsaka zgodba v tej knjigi je pustolovščina z dragocenim naukom. Knjiga je napisana tako, da mlademu bralcu (ali poslušalcu) pomaga razumeti pomen prijaznosti, iskrenosti, poguma in prijateljstva.

Format: 20 x 14 cm

Mehke platnice

Cena: 17 €

Nepredstavljivo

Knjiga Nepredstavljivo obravnava nekaj čudežev vesolja in življenja na našem majhnem planetu ter čudež našega lastnega obstoja.

Format: 17,8 x 11,4 cm

Mehke platnice

Cena: 6 €

Vsemogočen? Nemočen? Pravičen?

Avtor odgovarja na vprašanja o Božjem načinu delovanja med pogovorom, ki se odvija na nočnem letu čez Atlantik.

Format: 17,8 x 11,4 cm

Mehke platnice

Cena: 8,5 €

Smrt, vstajenje, pekel in nebesa

V današnjem času so nam na razpolago številne razlage o onstranstvu – od filozofskih teorij do popularnih mističnih doživetij – toda avtor te knjige jasno in preprosto razčleni, kaj Sveto pismo razkriva o smrti, vstajenju, poslednji sodbi in upanju na večno življenje.

Format: 17,8 x 11,4 cm

Mehke platnice

Cena 6 €

Knjige lahko naročite na info@zalozba-logos.si,
na spletni strani www.zalozba-logos.si
ali pri svojem zaupniku za literaturo.

Varovati najpomembnejše

Na znaku pred domom je pisalo: “Varnostna služba XYZ: Varuje, kar vam je pomembno.”

Pomembne stvari so običajno dobro varovane.

Hiše in avtomobili so po navadi zaklenjeni, denar je shranjen v banki, pomembni dokumenti so zavarovani in otroke ščitimo pred nevarnostjo.

Ne manjka ljudi, ki bi bili pripravljeni vzeti vredne predmete. Potem ko so vlomili v dom elitnega nogometaša ter mu ukradli ure in nakit v vrednosti enega milijona ameriških dolarjev, so oblasti trdile, da je skupina profesionalnih tatov verjetno odletela v Veliko Britanijo z namenom, da ga oropa. Leta 1990 so tatovi v Bostonu v Massachusettsu ukradli umetniška dela v vrednosti pol milijarde ameriških dolarjev. Tatov nikoli niso prijeli in umetniških del – vključno s slikami nizozemskih mojstrov Vermeerja in Rembrandta – nikoli niso našli. Obljuba mastnega zaslužka je navdihnila številne kriminalne skupine.

Pa vendar so v luči večnosti ure in denar le malo vredni. Vsak človek je del bitke za nekaj neizmerno dragocenega: za um oziroma za svojo večno usodo. Tako Božji pečat kot znamenje zveri bosta dana na čelo (v um). Jezus pravi, da je največja zapoved v zakonu “Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem” (Mt 22,37), toda “vaš nasprotnik hudič hodi okrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl” (1 Pt 5,8).

NAŠE STANJE

Ujeti smo sredi edinstvene vojne. “Zmaj pa se je razjezil nad ženo in se bojeval proti preostalim iz njenega rodu, proti tistim, ki se ravnaajo po Božjih zapovedih in imajo Jezusovo pričevanje” (Raz 12,17). Ta vojna divja v tem trenutku. Kaj torej delate, da bi obvarovali svoj um, srce in družino?

Jezus naslavlja svoje ljudstvo, ki živi v poslednjih dneh: “Vem za tvoja dela, da nisi ne mrzel ne vroč. O, ko bi le bil mrzel ali vroč! Ker pa nisi ne vroč ne mrzel, ampak mlačen, sem pred tem, da te izpljunem iz svojih ust” (Raz 3,15.16). Nato citira vernike v zadnjem času, ki pravijo: “Premožen sem, obogatel sem in ničesar ne potrebujem” (v. 17).

Tako resno sporočilo bi moralo osupniti Božje ljudstvo. Jezus govori cerkvi: “Niti sanja se vam ne o resnosti vašega nevarnega duhovnega stanja.” To ni opozorilo, ki bi ga lahko prezrli, kot da velja za koga drugega. Sporočilo Laodikeji je namenjeno vsemu Božjemu ljudstvu.

V knjigi *Kristusove prilike* je Ellen White zapisala: “Mnogi, ki se razglašajo za kristjane, so zgolj moralisti. Zavrnilo so dar, ki bi jim edini lahko omogočil, da Kristusu izkažejo čast, tako da ga oznanjajo svetlu. Delo Svetega Duha jim je nenavadno in tuje. Niso delavci Besede. Nebeških načel, po katerih se ti, ki so eno s Kristusom, ločijo od teh, ki so eno s svetom, skoraj ni več opaziti. Ti, ki trdijo, da so Kristusovi sledilci, niso več odbrano, izvoljeno ljudstvo. Razmejitvena črta je nejasna in zabrisana. Ljudje se podreajo svetlu, njegovim običajem, nava- dam in sebičnosti. Cerkev se je v prestopanju zakona pridružila svetlu, namesto da bi se svet pridružil cerkvi v poslušnosti zakona. Vsak dan se cerkev vse bolj spreminja v svet.”

To je resna izjava, še posebej v luči tega, kar je Pavel napisal cerkvi v Rimu: “Toda meseno mišljenje je smrt, duhovno mišljenje pa življenje in mir. Kajti meseno mišljenje je sovraštvo do Boga, ker se ne podreja Božji postavi in se podrejata tudi ne more. Tisti, ki živijo po mesu, ne morejo biti všeč Bogu” (Rim 8,6–8).

Brez popolne predanosti Jezusu ne more biti duhovne varnosti. K sreči Pavel Rimljanov ni pustil brez upanja. Napisal je: “Če namreč živite po mesu, boste umrli, če pa z Duhom morite dela telesa, boste živeli!” (Rim 8,13).

BOŽJI DAR

Skorajšnja Jezusova vrnitev spodbuja Božje ljudstvo k resnični pripravi srca. Živimo v “nevarnih časih”, o čemer je Pavel pisal Timoteju (2 Tim 3,1 CHR). Nujno je, da vsak kristjan poskrbi za to, da je njegovo srce združeno z nebesi. Časa ni več veliko. Jezus se bo kmalu vrnil.

Zaradi vas je bil Jezus “zaničevan in zapuščen od ljudi, mož bolečin in znanec bolezni, kakor tisti, pred katerim si zakrivajo obraz, je bil zaničevan in nismo ga cenili. V resnici je nosil naše bolezni, naložil si je naše bolečine, mi pa smo ga imeli za zadetega, udarjenega od Boga in ponižanega. On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov, strt zaradi naših krivd. Kazen za naš mir je padla nanj, po njegovih ranah smo bili ozdravljeni” (Iz 53,3–5).

Jezus je naše grehe ponesel na križ in umrl za nas. Nebesa ne bi mogla narediti več, da bi nas prepričala o naši brezmejni vrednosti v Božjih očeh. Bog je dal največji možni dar, ko “je dal svojega edinorojenega Sina” (Jn 3,16). Sprejmite ta dar!

Cerkvi v Laodikeji Jezus pravi: “Svetujem ti, da kupiš od mene zlata, v ognju prečiščenega, tako da obogatiš, in belih oblačil, da se pokriješ in se ne pokaže sramota tvoje golote, ter mazila, da si natreš oči in spregledaš” (Raz 3,18). Vera v Kristusa, njegova pravičnost in oči, maziljene s Svetim Duhom, lahko prejmete brezplačno. Sprejmite Kristusa in njegovo pravičnost. Vsakodnevna molitev in branje Svetega pisma bosta okrepila vašo povezanost z Bogom.

Z izročitvijo svojega življenja Jezusu ste lahko prepričani, da imate dar odrešenja.

“Ko se izročimo Kristusu, se naše srce združi z njegovim, naša volja se poveže z njegovo, naš um se uskladi z njegovim, misli se mu podredijo in živimo njegovo življenje. To pomeni biti odet v oblačila pravičnosti.”²

Če ga boste prosili, da to naredi za vas, bo varoval tisto, kar je najpomembnejše. **✚**

1 Ellen G. White, *Kristusove prilike* (Ljubljana: Logos, 2018), str. 219.

2 Prav tam, str. 217.

Skorajšnja Jezusova vrnitev spodbuja Božje ljudstvo k resnični pripravi srca.

Fotografija: Pearl / Lightstock

Rečeno je, da je iskrenost najboljše načelo. Nikjer to ni bolj resnično kot pri vprašanju vere. Izraelci, ki so bili nedavno osvobojeni iz egiptovskega ujetništva, so z veseljem sklenili zavezo z Bogom. Ljudje, polni upanja in pričakovanja, so Boga srečali v puščavi. Ko so spoznali, da si Bog zanje želi, da bi bili njegova “posebna lastnina izmed vseh ljudstev”, “kraljestvo duhovnikov in svet narod”, so navdušeno sprejeli Božjo ponudbo (2 Mz 19,5-6). “Vse, kar je Gospod govoril, bomo storili,” so naznanili (v. 8). Toda čez komaj šest tednov so Mojzesovi rojaki, ki jih je vodil njegov brat Aron, veliki duhovnik, naredili zlato tele in se predali uničujočemu malikovanju. “Potem so sedli jest in pit in so vstali, da bi se zabavali” (2 Mz 32,6). Mojzes je bil tako zgrožen nad tem, čemur je bil priča ob prihodu s Sinaja, da je vrgel “plošči iz rok in ju razbil pod goro” (2 Mz 32,19).

Njihova težava ni bila pomanjkanje resnosti ali pripravljenosti. Enostavno so se znašli v enakem položaju, ki ga je

Pavel opisal v Pismu Rimljanom 7. “Ne delam namreč tega, kar hočem, temveč počenjam to, kar sovražim” (Rim 7,15). Izrael bi moral biti iskren. Če bi priznali, da niso zmožni delati tega, kar je naročil Bog, bi se izognili skoraj neskončnemu toku neuspeha in trpljenja.

Ni bilo mogoče, da bi ta skupina nekdanjih sužnjev, ki niso bili vajeni svobode ali samoodločanja in so bili že več generacij obkroženi s surovimi pogani, samostojno lahko naredila to, kar je naročil Bog. Prav v takšnem položaju je Božje ljudstvo danes. Vprašanje ni, ali Bog želi, da bi ga njegovo ljudstvo ljubilo ali mu bilo poslušno. Vprašanje je, kako se to lahko zgodi.

KLJUČ

Mnogi so postali obupani zaradi svoje nezmožnosti, da bi pred Bogom živeli z integriteto, zato so prišli do zaključka, da nikoli ne bodo spoznali skrivnosti pristnega krščanstva. Prva stvar, ki jo mora razumeti Jezusov sledilec, so njegove lastne šibkosti. Druga pa je, kaj Bog obljublja, da bo naredil v naši šibkosti in po njej.

Resnica je, da Bog ne more rešiti tistih, ki so prepričani, da so močni. Zato je Pavel napisal: “Kdor torej misli, da stoji, naj pazi, da ne pade” (1 Kor 10,12). Prerok je rekel, da so “vsa naša pravična dela kakor umazana obleka” (Iz 64,5).

Pa vendar Bog grešnim in krivičnim ljudem pravi: “Dovolj ti je moja milost. Moč se dopolnjuje v slabotnosti” (2 Kor 12,9). Ključ za uspešno krščansko življenje je naučiti se zanašati na Jezusovo moč. Bog svojim otrokom ne pravi, naj delajo velike stvari, temveč naj svoje življenje predajo njemu, da bi On lahko v njih naredil velike stvari.

Ta misel je večkrat izražena v pismu Filipljanom: “Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa” (Flp 1,6). On, ki začne zveličavno delo v življenju grešnika, se zavezuje k temu, da ga bo nadaljeval vse do dneva svoje vrnitve. “Bog je namreč tisti, ki po svojem blagohotnem načrtu udejanja v vas hotenje in delovanje” (Flp 2,13).

Istim vernikom je Pavel izrazil svojo željo, “da bi se znašel v njem, in to ne s

ISKRENOST JE NAJBOLJŠE NAČELO

svojo pravičnostjo, ki izvira iz postave, ampak s pravičnostjo, ki je po veri v Kristusa, se pravi s pravičnostjo, ki je iz Boga” (Flp 3,9). Pavel pojasnjuje cerkvi v Filipih, da si Bog želi, da bi mu njegovi otroci dovolili živeti v njih. Ko grešniki izročijo svoje življenje Bogu, prejmejo Jezusovo pravičnost.

Ko se Sveti Duh naseli v verniku, mu prinese Kristusa in njegovo pravičnost. Jezus obljublja, da bo prebival v srcu svojih sledilcev. Kot pravi Pavel: “Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Kolikor pa zdaj živim v mesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe” (Gal 2,19.20). Pavel pojasnjuje cerkvi v Kolosah skrivnost evangelija, ki je “Kristus v vas, upanje slave” (Kol 1,27).

Jezus je izrazil enako misel, ko je pojasnil, da je njegov odnos z učenci podoben povezavi med vinsko trto in njenimi mladikami. “Ostanite v meni in jaz v vas,” pravi. “Kakor mladika ne more sama roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni” (Jn 15,4).

ŽIVI V KRISTUSU

Božji otrok ima vsak dan priložnost, da se izroči Bogu. “Človek, ki se izroči Kristusu, postane njegova trdnjava, ki jo ima v uporniškem svetu, in si prizadeva, da ne bi bila v njem priznana nobena druga oblast poleg njegove. Človek, ki tako pripada nebeškim silam, je nepremagljiv za Satanove napade.”¹

“Ali ne veste: če se izročite komu kot sužnji, da bi mu bili pokorni, ste pač sužnji tistega, ki se mu pokoravate; bodisi greha, ki pelje v smrt, bodisi pokorščine, ki pelje v pravičnost” (Rim 6,16). “Vsaka prava poslušnost prihaja iz srca. To pomeni z vsem srcem sodelovati s Kristusom. Če privolimo v to, se bo tako poistil z našimi mislimi in cilji, naše srce in um pa bo tako uskladil s svojo voljo, da se bomo, ubogajoč njega, ravnali po svojih nagibih. Oplemenitena in posvečena volja bo našla svoje najvišje zadovoljstvo v službi njemu. Če Boga poznamo tako, kakor ga imamo prednost poznati, bo naše življenje življenje stalne poslušnosti. Če cenimo Kristusov značaj in vzdržujemo zvezo z Bogom, nam greh postane odvraten.”²

Kot je nekoč zapisal nemški teolog Dietrich Bonhoeffer: “Ko Kristus pokliče človeka, mu naroči, naj pride in umre.”³ Umreti staremu življenju omogoča, da nas Jezus preoblikuje po svoji podobi. Nedvomno bodo med učenjem, kako se mu še bolj izročiti, prišli časi razočaranja. Če smo iskreni do sebe, bomo priznali, da sami nismo zmožni postati primerni za večnost. Z enako iskrenostjo bomo priznali, da Bog lahko naredi vse, kar je potrebno za opravičenje in posvečenje tudi v najšibkejših ljudeh. Če se izročimo Jezusu, lahko z zaupanjem pričakujemo tisti veliki dan, ko bodo zveličani rekli: “Glejte, to je naš Bog, čakali smo ga in nas je odrešil. To je Gospod, ki smo ga čakali, radujmo in veselimo se, da nas je odrešil” (Iz 25,9).

“Amen, pridi, Gospod Jezus!” (Raz 22,20). **✠**

1 Ellen G. White, *Jezusovo življenje* (Ljubljana: Logos, 2020), str. 278.

2 Prav tam, str. 589.

3 Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship* (Touchstone; Prva izdaja 1995), str. 99.

On, ki začne
zveličavno
delo v življenju
grešnika, se
zavezuje k
temu, da ga bo
nadaljeval vse
do dneva svoje
vrnitve.

Po drugem
prihodu

DRUGI PRIHOD

Večno življenje
z Jezusom v novih nebesih
in na novi zemlji

Ellen G. White

Zdaj gledamo Božje obličje kakor v ogledalu, namreč v delih narave in v njegovem ravnanju z ljudmi; takrat pa ga bomo gledali iz obličja v obličje brez vsakršnega pajčolana.

VSvetem pismu se dediščina svetih imenuje domovina (Heb 11,14–16). Tam bo nebeški Pastir vodil svojo čredo k studencem žive vode. Drevo življenja rodi vsak mesec svoj sad, katerega listje je v ozdravljenje narodom. Tam so večni izviri, čisti kakor kristal, ob njih raste drevje, ki daje stezam, ki so pripravljene za Gospodove odrešence, senco. Tam so tudi prostrane ravnine, ki postopoma prehajajo v prelepe griče; Božje gore ponosno dvigajo svoje visoke vrhove. Na teh mirnih poljanah ob živih izvirih bo našlo svoje domove Božje ljudstvo, ki je bilo dolgo romar in tujec.

Tam je novi Jeruzalem, prestolnica poveličane nove zemlje. 'Krasna krona boš v Gospodovi roki, kraljevski venec v roki svojega Boga.' 'Njegov sijaj je bil podoben najdražjemu kamnu, kamnu kakor je kristalni jaspis.' 'Narodi bodo stopali v njegovi svetlobi in kralji zemlje bodo prinašali vanj svoj sijaj.' Gospod je rekel: 'Radoval se bom z Jeruzalemom in se veselil nad svojim ljudstvom.' 'In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog' (Iz 62,3; Raz 21,11.24; Iz 65,19; Raz 21,3)."

KAKO BO

"V Božjem mestu ne bo noči /.../. Nihče se ne bo utrudil, ko bo izvrševal Božjo voljo in daroval hvalo njegovemu imenu. Vedno bomo čutili jutranjo svežino in dozdevalo se nam bo, da ne bo nikoli minila. 'Ne bodo potrebovali ne luči svetilke ne sončne luči, kajti razsvetljeval jih bo Gospod Bog'

(Raz 22,5). Sončno luč bo nadomestila svetloba, ki ne bo slepila, a bo neprimerno svetlejša od današnjega opoldanskega sonca. Božja in Jagnjetova slava bo napolnjevala sveto mesto s svetlobo, ki ne bo nikoli obledela. Odrešeni bodo hodili v slavi svetlobe večnega dne.

'A svetišča nisem videl v njem, kajti Gospod, Bog, Vsegamogočni, je njegovo svetišče in Jagnje' (Raz 21,22). Božje

ljudstvo ima prednost vzdrževati odprto zvezo z Očetom in Sinom. 'Zdaj namreč gledamo v zrcalu, nejasno' (1 Kor 13,12 EKV). Zdaj gledamo Božje obličje kakor v ogledalu, namreč v delih narave in v njegovem ravnanju z ljudmi; takrat pa ga bomo gledali iz obličja v obličje brez vsakršnega pajčolana. Stali bomo v njegovi navzočnosti in gledali slavo njegovega obličja.

Tam bodo odkupljeni spoznali, kakor so bili spoznani (1 Kor 13,12). Ljubezen in sočutje, ki ju je Bog vsadil v dušo, bosta tam prišla do najpopolnejšega in najslajšega izraza. Tam bo čista, sveta in skladna zveza med vsemi bitji, blaženimi angeli in zvestimi vseh časov, ki so oprali svoja oblačila v Jagnjetovi krvi, sveta vez, ki združuje celotno družino nebes in zemlje (Ef 3,15) in ta bo pomagala ohranjati srečo odrešenih.

Tam bo nesmrtni um razmišljal z neminljivim navdušenjem o skrivnostih ustvarjalne moči in čudežih odrešeniške ljubezni. Tam ne bo krutega in zapeljivega sovražnika, da bi nas skušal, naj pozabimo Boga. Razvile se bodo vse sposobnosti in povečale vse moči. Pridobivanje znanja ne bo utrujalo ali slabilo moči. Lahko se bomo lotili največjega dela, uresničili svoje največje želje in dosegli največja hrepenenja. Toda še vedno bodo

Bolj ko bo človek proučeval Boga, tem bolj bo občudoval njegov značaj.

nove višine, ki jih bomo želeli doseči; novi čudeži za občudovanje; nove resnice, ki jih bomo želeli razumeti, in nove stvari, ki bodo zahtevale, da napnemo vse sile svojega uma, srca in telesa.”

VESELJE VEČNOSTI

“Vsi vesoljski zakladi bodo na voljo odrešenim za proučevanje. Ker bodo osvobojeni umrljivosti, bodo lahko odšli na oddaljene svetove – svetove, ki so drhteli, ko so opazovali človeško trpljenje, a bodo radostno peli ob novici, da so ljudje odkupljeni. Otroci te zemlje bodo z nedopovedljivim veseljem stopali v radost in modrost brezgrešnih bitij. Lahko bodo uporabljali zakladnico znanja, ki so si ga ti pridobili skozi stoletja razmišljanja o Božjih mojstrovinah. Z neskajljenim pogledom bodo opazovali slavo stvarstva – sonc, zvezd in osončij, ki krožijo po svojem redu okrog prestola Božanstva. Na vsem stvarstvu od najmanjšega do največjega je napisano Stvarnikovo ime in v vseh se kaže bogastvo njegove moči.

Leta večnosti bodo med svojim tokom vse bolj in bolj slavno razodevala Boga in Kristusa. Z izpopolnjevanjem znanja se bodo množile tudi ljubezen, spoštovanje in sreča. Bolj ko bo človek proučeval Boga, tem bolj bo občudoval njegov značaj. Ker bo

Jezus razodel ljudem bogastvo zveličanja in čudovite dosežke v velikem boju s Satanom, bo njihovo srce navdano s še gorečnejšo vdanostjo in bodo še bolj prevzeti od veselja zaigrali na zlate harfe; in desetisočkrat deset tisoč in tisočkrat tisoč novih glasov se bo združilo z njimi v mogočni hvalnici.

“In vse stvari, ki so na nebu, na zemlji, pod zemljo in na morju, in sploh vse, kar je v njih, sem slišal, kako so govorile: Sedečemu na prestolu in Jagnjetu hvala in čast, slava in mogočnost na veke vekov” (Raz 5,13).

Veliki spopad je končan. Greha in grešnikov ni več. Vse veselje je čisto. Uravnovešeni so utripi srca v sreči in veselju v vsem vesolju. Od njega pa, ki je vse ustvaril, prihaja življenje, luč in veselje ter se razliva po neskončnem vesolju. Od najmanjšega atoma do največjega nebesnega telesa, vse živo in neživo stvarstvo v svoji neskajljeni lepoti in popolni radosti govori, da je Bog ljubezen.” ❧

Današnje branje je vzeto iz knjige *Veliki spopad* (42. poglavje) pisateljice **Ellen G. White**. Adventisti verujemo, da je Ellen G. White (1827–1915) med svojim več kot 70 let trajajočim javnim delovanjem uporabljala svetopisemski dar prerokovanja.

Povej
nekomu
za Jezusa.

“ŠEL BOM...”

Pričanje je poseben način, kako z drugimi delimo Jezusovo ljubezen. Gre za pripovedovanje ljudem o tem, kar je Bog naredil za nas, in za prikaz njegove ljubezni s svojimi dejanji. Zamisli si, da si priča za Jezusa in širiš dobro novico, kamor koli greš! Tako kot si navdušen, ko prijateljem pripoveduješ o zabavni igri ali svoji najljubši dejavnosti, tako je pričanje pripovedovanje čudovite zgodbe o Jezusu in o tem, kako spreminja življenje.

Včasih pričanje pomeni biti prijazen in pomagati komu, ki potrebuje pomoč. Drugič pomeni biti dovolj pogumen, da spregovoriš o Jezusu, kljub temu da si nervozen. Ne glede na to, kako to narediš, lahko Bog uporabi tvoje besede in dejanja, da se dotakne src drugih. Sveto pismo je polno zgodb o ljudeh, ki so pričali o Božji ljubezni in moči. Niso bili popolni, toda zaupali so Bogu in spreminjali življenje svojih bližnjih.

V tem tednu si bomo ogledali sedem primerov pričanja iz življenja svetopisemskih osebnosti. Vsaka zgodba je opomnik, da lahko širiš Božjo ljubezen in vplivaš na življenje nekoga ne glede na to, koliko si star.

Beth Thomas

ILUSTRACIJE MUGI KINOSHITA

PRIČA MILOSTI

Zahej sreča Jezusa

Svetopisemsko besedilo: Lk 19,1-10

Zahej je bil pobiralec davkov v mestu Jeriho. Pobiralci davkov niso bili priljubljeni, saj so zbirali denar za rimsko oblast in včasih vzeli več, kot bi morali, presežek pa obdržali zase. Zahej pri tem ni bil izjema. Čeprav je imel veliko bogastvo, ni imel veliko prijateljev. Ljudje so v njem videli pohlepnega in nepoštenega moža.

Nekega dne je Zahej slišal vznemirljivo novico: Jezus, slavni učitelj in čudodelec, prihaja v Jeriho! Množice so se zbrale, da bi videle Jezusa. Tudi Zahej ga je želel videti, a imel je težavo. Bil je zelo majhen in velika množica mu je ovirala pogled. Ne glede na to, kako zelo se je trudil, ni mogel videti čez ljudi pred seboj.

Zahej je bil odločen videti Jezusa. Ni dovolil, da bi ga njegova majhna postava ali množica ustavili. Ko se je ozrl naokoli, je ob poti opazil drevo divje smokve, mimo katere je šel Jezus. Zahej je hitro splezal nanjo. Od tam je imel popoln pogled na cesto spodaj.

Ko je Jezus hodil skozi Jeriho, je prišel tudi do mesta, kjer je Zahej sedel na drevesu. Na presenečenje vseh se je Jezus ustavil, pogledal navzgor in zaklical: "Zahej, hitro splezaj dol, danes moram namreč ostati v tvoji hiši!" Zahej ni mogel verjeti svojim ušesom. Izmed vseh ljudi v množici je Jezus opazil njega. Zakaj bi Jezus želel preživeti čas prav z njim – s človekom, ki se ga vsi izogibajo?

Zahej je presrečen splezal z drevesa in z veseljem pospremil Jezusa v svoj dom. Toda tega niso bili veseli

vs. Ljudje iz množice so začeli godrnjati in šepetati, rekoč: "Zakaj Jezus preživlja čas z grešnikom, kot je Zahej?"

V času, ki sta ga preživela skupaj, je Zahej izkusil Jezusovo prijaznost in ljubezen. Prvič je čutil, da je zares opažen in da je nekomu mar zanj. Ta ljubezen je spremenila njegovo srce. Zahej je vstal in dal čudovito obljubo: "Jezus, polovico svojega premoženja bom dal ubogim, in če sem koga v čem prevaral, mu povrnem četverno!"

Jezus se je nasmehnil in rekel: "Danes je v to hišo prišlo odrešenje, ker je tudi on Abrahamov sin. Sin človekov je namreč prišel iskat in rešit, kar je izgubljeno."

Od tistega dne je bilo Zahejevo življenje povsem drugačno. Nič več ni bil pohlepen in osamljen mož, kakršen je bil poprej. Postal je nekdo, ki je velikodušno delil in ljubil druge ter pokazal, kako ga je Jezusova ljubezen spremenila.

Prvi korak pričanja drugim je, da se zavedamo, kako zelo nas Jezus ljubi. Ko poznamo in čutimo njegovo ljubezen, postane lažje to ljubezen deliti z drugimi. Razmisli o tem, da je Jezus videl Zaheja celo takrat, ko so se ga vsi izogibali, in kako je to spremenilo njegovo življenje. Tako kot Zahej lahko tudi mi drugim pripovedujemo o tem, kako je Jezus spremenil naše življenje.

RAZMISLI

Kaj se lahko iz Jezusovega ravnanja z Zahejem naučimo o tem, kako moramo mi ravnati z drugimi?

SOČUTNA PRIČA

Ljubi bližnjega kakor samega sebe

Svetopisemsko besedilo:
Lk 10,25-37

Nekoga dne je nekdo Jezusu postavil veliko vprašanje: “Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?” Jezus je odgovoril z drugačnim vprašanjem: “Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?” Mož je odgovoril: “Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.” Jezus je rekel: “Prav si odgovoril. To delaj in boš živel.” Toda mož je želel opravičiti samega sebe in je vprašal: “In kdo je moj bližnji?” V odgovor mu je Jezus povedal zgodbo.

Neki človek je potoval iz Jeruzalema v Jeriho. Bil je na nevarnem potovanju skozi skalnata, zapuščena področja, kjer so se pogosto skrivali razbojniki. Na poti ga je napadla skupina tatov. Ukradli so mu vse, kar je imel, ga hudo pretepli ter ga v bolečinah in negibnega pustili ležati na cesti. Človek je obupno potreboval pomoč.

Kmalu je po poti prišel neki duhovnik. Duhovnik je delal v Božjem templju, vodil bogoslužja in ljudi učil o Bogu. Seveda bo pomagal! Toda ko je zagledal poškodovanega moža, je hitro šel po drugi strani mimo in se pretvarjal, da ni ničesar opazil. Morda ga je bilo strah, da so razbojniki še vedno blizu, ali pa si ni želel umazati rok. Ne glede na razlog se je odločil, da se ne bo ustavil.

Kasneje je mimo prišel levit. Leviti so prav tako delali v templju, kjer so imeli pomembne zadolžitve. Tako kot od duhovnika bi tudi od njega pričakovali, da bo ponudil svojo pomoč. Toda ko je na poti videl negibnega moža, je tudi on šel na drugo stran in nadaljeval svojo pot. Poškodovanec je ostal sam in nemočen.

Končno je mimo prišel Samarijan. Samarijani in Judje se niso dobro razumeli; pravzaprav so se pogosto povsem izogibali drug drugega. Nihče ne bi pričakoval, da bi Samarijan pomagal Judu. Toda ko je Samarijan videl poškodovanega moža, ga je navdalo globoko usmiljenje. Ni razmišljal o razlikah med njima in možno nevarnostjo. Namesto tega se je odzval.

Samarijan se je sklonil k poškodovancu ter z oljem in vinom nežno očistil njegove rane, pri čemer je uporabil to, kar je imel, da bi preprečil okužbo. Nato je raztrgal svoje oblačilo in možu obvezal njegove rane. Potem ga je dvignil, ga posadil na svojega osla ter hodil poleg, medtem ko sta potovala do gostišča. Samarijan je čez noč ostal z njim in skrbel zanj.

Naslednjega dne je Samarijan gostilničarju dal dovolj denarja za nekaj dni in mu rekel: “Poskrbi zanj in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.”

Ko je Jezus končal zgodbo, je moža vprašal: “Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?” Mož je odgovoril: “Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.” In Jezus mu je rekel: “Pojdi in ti delaj prav tako!”

Usmiljeni Samarijan ni dovolil, da bi mu strah ali predsodki preprečili pomagati človeku v potrebi. Tudi ti si lahko podoben temu Samarijanu! Majhna dejanja prijaznosti lahko naredijo veliko razliko, ne glede na to ali deliš igrače, povabiš k igri nekoga, ki se počuti izobčen, ali nekemu nameniš prijazno besedo. Ko pomagaš drugim, odsevaš Božjo ljubezen in v svet prinašaš njegovo luč – in to je pričanje.

RAZMISLI

Kdo je v tvojem življenju “bližnji”, ki mu lahko pomagaš, četudi se zdi drugačen od tebe?

MOČNO SVETITI

Pričanje s prijaznostjo

Svetopisemsko besedilo:
2 Kr 5,1-17

Pred davnimi časi je v deželi Aram živela deklica. Živela je preprosto in umirjeno življenje s svojo družino. Toda nekega dne se je zgodilo nekaj hudega. Prišli so vojaki iz tuje dežele in jo odpeljali. Pripeljali so jo v novo deželo in jo dali za dekle ženi mogočnega moža po imenu Naaman.

Naaman je bil poveljnik vojske. Bil je močan in spoštovan mož, a je imel resno težavo: imel je gobavost, grozno obolenost kože. Naamanova koža je bila prekrita z ranami in nič, kar so zdravniki poskušali, ni pomagalo. Njegova žena in vsi okoli njega so bili zelo zaskrbljeni.

Čprav je bila deklica daleč stran od doma, ni pozabila na Boga. Spominjala se je zgodb, ki so ji jih starši pripovedovali o Božji ljubezni in njegovi moči. Nekega dne je videla, kako žalostna je Naamanova žena zaradi moževe bolezn.

“Poznam nekoga, ki mu lahko pomaga,” je tiho rekla deklica. Naamanova žena jo je presenečeno pogledala. “Koga?” je vprašala. “V Izraelu živi prerok po imenu Elizej,” je rekla deklica. “Služi resničnemu Bogu in ve, kako lahko ozdravi Naamana.”

Naamanova žena je odhitela to povedat možu. Naaman ni bil ravno prepričan, da bo to pomagalo, vendar je bil pripravljen poskusiti kar koli. Zbral je nekaj daril in se odpravil v Izrael, da bi poiskal preroka. Po dolgem potovanju je kočno prišel pred Elizejevo hišo. Toda Elizej niti ni prišel ven, da bi ga pozdravil. Namesto tega je Naamanu po služabniku poslal sporočilo, naj se gre sedemkrat umiti v reko Jordan.

Naaman je bil presenečen. “Kakšen način zdravljenja je to?” je godrnjal. “Mislim sem, da bo prerok prišel ven, položil roko name in bom ozdravel. Reke v moji domovini so boljše od reke Jordan!” Naaman je bil jezen in je želel oditi domov, toda njegovi služabniki so mu nežno prigovarjali: “Gospod, če bi ti prerok naročil, da moraš narediti kaj težkega, ali ne bi tega naredil? Zakaj ne bi poskusil te preproste stvari?”

Naaman je razmislil o tem in se odločil ubogati. Šel je do reke Jordan in se vanjo potopil prvič, drugič, tretjič ... in sedmič. Ko je prišel iz reke, se je zgodilo nekaj neverjetnega: njegova koža je bila zdrava! Rane so izginile, koža pa je bila mehka in gladka kot koža majhnega otroka.

Naaman je bil resnično vesel. Vedel je, da ni bila voda ta, ki ga je ozdravila – ozdravil ga je Bog. Vrnil se je k Elizeju in rekel: “Zdaj vem, da na vsem svetu ni Boga razen Izraelovega Boga.” Tistega dne je Naaman prisegel, da bo častil edino Boga.

Deklica je bila zelo vesela, ko je slišala, da je Naaman ozdravel. Čprav je bila le majhna deklica daleč stran od doma, jo je Bog uporabil, da je za vedno spremenil Naamanovo življenje.

Tako kot ta deklica morda tudi ti ne boš vedno vedel, zakaj se dogajajo nekatere stvari, in razumel težav, ki te doletijo, toda Bog lahko tvojo izkušnjo uporabi, da pomaga drugim.

RAZMISLI

Ali si se že kdaj počutil premajhen ali premlad, da bi oznanjeval drugim? Zakaj po tvojem mnenju deklica ni obupala, čeprav je bila daleč od doma in v težkih okoliščinah?

PRIČA V LEVJI JAMI

Živeti pogumno za Boga

Svetopisemsko besedilo:
Daniel 6,1-23

Daniel je bil zvesti Božji služabnik, ki je živel v tuji deželi pod vladavino kralja Dareja. Čeprav je bil daleč stran od doma, je ostal blizu Bogu. Molil je trikrat na dan, se zahvaljeval Bogu in ga častil zaradi njegove dobrote. Daniel si je s svojo zvestobo zaslužil veliko spoštovanja in kralj ga je postavil za enega najvišjih uradnikov v kraljestvu. Toda tega niso bili veseli vsi.

Ostali uradniki in svetovalci so bili ljubosumni nanj. Želeli so najti način, da bi se ga znebili, a Daniel je bil pošten in zaupanja vreden, zato na njem niso mogli najti ničesar slabega. Končno so spoznali, da je edini način, kako ga lahko ujamejo, njegova vera. Naredili so načrt in šli h kralju s predlogom: "O, kralj Darej, menimo, da bi moral sprejeti zakon, ki pravi, da v tridesetih dneh nihče ne sme moliti k nobenemu bogu ali človeku, razen k tebi. Kdor ne bo poslušen, naj bo vržen v levjo jamo."

Kralj, ki ni poznal njihovih resničnih namenov, se je s tem strinjal in zakon podpisal. Ko je bil zakon podpisan, se ga ni dalo spremeniti. Ljubosumni uradniki so bili veseli, saj so vedeli, da bo Daniel še naprej molil k Bogu.

Ko je Daniel slišal za nov zakon, se ni ustrašil ali skrnil. Šel je v svojo sobo, odprl okna, ki so bila obrnjena proti Jeruzalemu, pokleknil in molil kot vedno. Bogu se je zahvalil in ga prosil za pomoč. Uradniki so ga opazovali in hitro šli poročat kralju.

Kralja Dareja je ta novica prizadela. Spoštoval je Daniela in ga ni želel kaznovati, toda zakona ni bilo mogoče razveljaviti. Stežka je ukazal, naj Daniela vržejo v levjo jamo. "Tvoj Bog, ki mu nenehno služiš, naj te reši!" je rekel Danielu, ko so ga spustili v levjo jamo.

Tisto noč kralj Darej ni mogel ne jesti ne spati. Skrbelo ga je za Daniela in upal je, da ga bo Bog rešil. Medtem pa se je v levji jami

zgodilo nekaj čudovitega. Bog je poslal angela, ki je zaprl žrela levom. Lačni levi se Daniela niso dotaknili in ostal je nepoškodovan.

Ob zori je kralj odhitel k levji jami. "Daniel, služabnik živega Boga, ali te je tvoj Bog rešil levov?"

Daniel je odgovoril z močnim in jasnim glasom: "Živel kralj na veke! Moj Bog je poslal svojega angela in zaprl levom žrela. Niso me poškodovali, kajti pred seboj me je našel nedolžnega, in tudi zoper tebe, o kralj, nisem storil krivice."

Kralj je bil zelo vesel. Takoj je ukazal, naj Daniela potegnejo iz jame. Na njem niso našli nobene praske, saj je zaupal v Boga. Kralj Darej je nato izdal nov odlok, v katerem je pisalo, da mora vsakdo v kraljestvu častiti Danielovega Boga, saj je On pravi in živi Bog, ki rešuje.

Daniel je s svojo neomajno vero pričal kralju, za katerega je delal.

RAZMISLI

Kako se je po tvojem počutil Daniel, ko je bil vržen v levjo jamo? Kaj mu je dajalo pogum, da je zaupal Bogu?

LJUBITI DRUGE KAKOR JIH LJUBI JEZUS

Jezus ozdravi gobavca

Svetopisemsko besedilo: Mr 1,40–45

Nekega dne, ko je Jezus potoval od mesta do mesta ter učil in ozdravljaval ljudi, je k njemu pristopil gobavec. Gobavost je bila resna bolezen, ki je povzročila boleče rane na koži. Ljudje so se gobavcev na daleč izogibali. V Jezusovem času so bolnike z gobavostjo pogosto ločili od njihove družine in prijateljev, saj se je vsak bal, da bi tudi sam zbolel. Bili so osamljeni in obravnavani kot izgnanci. Ta mož si je obupno želel pomoči, zato je pokleknil pred Jezusa in prosil: "Če hočeš, me moreš očistiti." Njegov glas se je tresel od upanja in strahu. Slišal je za Jezusa – kako je delal čudeže in pomagal ljudem v stiski. To je bila njegova edina možnost, da ozdravi. Jezus je nanj gledal s sočutjem. Ni videl le bolezn, temveč tudi osamljenost in bolečino, ki jo je mož nosil v svojem srcu. Drugi so se ga izogibali, toda Jezus je naredil nekaj nepričakovanega. Dotaknil se ga je in nežno rekel: "Bodi očiščen!"

Koža moža je takoj postala gladka in zdrava. Njegove rane so izginile in bil je popolnoma zdrav. Predstavlja si njegovo veselje, ko je pogledal svoje roke in spoznal, da ni več gobav! Njegovo srce je bilo preplavljeno s hvaležnostjo in začudenjem.

Dotakniti se gobavca je bilo v tistem času nezaslišano. Ni bilo le nevarno zaradi bolezn, ampak tudi proti pravilom tedanjega časa. Toda Jezus ni dovolil, da bi mu strah in pravila preprečila izkazati ljubezen. S svojim dotikom ni ozdravil le njegovega telesa, ampak ga je spomnil na to, da je dragocen in ljubljen.

Potem ko je bil mož ozdravljen, mu je Jezus dal natančna navodila. "Glej, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje, kar je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje." To je bil pomemben korak, saj je v tistih dneh duhovnik moral potrditi, da je človek ozdravljen, preden bi se lahko ponovno pridružil skupnosti.

Toda mož je bil tako vesel, da tega ni mogel zadržati zase. Vsa komur, ki ga je srečal, je povedal, kaj je Jezus naredil zanj. Kmalu so ljudje od vsepovsod prišli iskat Jezusa v upanju, da bodo videli čudeže in slišali njegove nauke.

Ta zgodba nam posreduje globok nauk o ljubezni in prijaznosti. Jezus moža ni le ozdravil bolezn; z njim je ravnal dostojanstveno in sočutno, medtem ko drugi niso. Na enak način lahko tudi mi ljubimo druge. Včasih se ljudje okoli nas počutijo osamljene, izključene ali drugačne. Morda sami sedijo pri kosilu ali nimajo nikogar, s komer bi se igrali med odmorom. Kaj lahko narediš, da jim pokažeš ljubezen? Lahko jih povabiš, da se ti pridružijo pri igri, jim poveš kaj prijaznega ali se jim nasmehneš in jih pozdraviš. Majhna dejanja lahko naredijo veliko spremembo. Podobno kot je Jezusov dotik prinesel zdravje in upanje, lahko tvoja prijaznost nekomu pomaga, da se počuti dragocen in ljubljen. Ne pozabi, da ljubiti druge kakor Jezus pomeni z vsemi ravnati sočutno in skrbno – ne glede na to, za koga gre.

RAZMISLI

Zakaj gobavec svoje ozdravitve ni mogel zamolčati? Kako se počutiš, kadar pripoveduješ o kakšni vznemirljivi ali dobri novici?

PRIČI, KI NISTA MOGLI MOLČATI

Peter in Janez oznanjata Jezusa.

Svetopisemsko besedilo: Apd 4,1-20

Ko je Jezus vstal od mrtvih, sta Petra in Janeza navdala veselje in goreča želja, da bi vsem ljudem povedala dobro novico. Hodila sta od mesta do mesta, pogumno oznanjala, da je Jezus živ ter daje odpuščenje in upanje vsakomur, ki veruje vanj. Mnogi ljudje so prisluhnili in se zaradi njunega sporočila odločili slediti Jezusu.

Nekega dne sta Peter in Janez ozdravila moža, ki že od rojstva ni mogel hoditi. Mož je začel od veselja poskakovati in slaviti Boga. Čudežna ozdravitev je privabila veliko množico. Peter je izkoristil priložnost in pojasnil, da nista s svojo močjo ozdravila moža, temveč z močjo Jezusa Kristusa, ki je vstal od mrtvih.

Verski voditelji pa niso bili navdušeni nad tem, kar sta počela Peter in Janez. Bili so razburjeni, saj so ljudje začeli verovati v Jezusa. Čutili so, da izgubljajo veljavo. Aretirali so Petra in Janeza ter ju privedli pred veliki zbor. Zbor ju je strogo vprašal: "S čigavo močjo in v čigavem imenu sta to storila?"

Peter, ki je bil poln Svetega Duha, je pogumno odgovoril: "V imenu Jezusa Kristusa Nazarečana, ki ste ga vi križali, Bog pa ga je obudil od mrtvih. V njegovem imenu stoji ta človek zdrav pred vami. On je kamen, ki ste ga vi zidarji zavrgli, a je postal vogalni kamen. V nikomer drugem ni odrešenja; zakaj pod nebom ljudem ni dano nobeno drugo ime, po katerem naj bi se mi rešili."

Voditelji so bili osupli nad Petrovim in Janezovim pogumom. Vedeli so, da sta bila običajna, neizobražena ribiča, a vendar sta govorila samozavestno in modro. Voditelji so spoznali, da sta se družila z Jezusom. Čeprav so ju hoteli kaznovati, niso mogli zanikati čudeža, saj je ozdravljeni mož stal pred njimi. Zato so ju posvarili, naj prenehata govoriti in učiti v imenu Jezusa.

A Peter in Janez sta odločno odgovorila: "Presodite, kaj je bolj pravično pred Bogom: poslušati vas ali Boga? Ne moreva, da ne bi govorila o tem, kar sva videla in slišala."

Voditelji so bili razdraženi, vendar niso mogli najti razloga, zaradi katerega bi ju zadržali v ječi, zato so ju

izpustili. Peter in Janez sta se nemudoma vrnila k svojim prijateljem in jim povedala vse, kar se je zgodilo. Skupaj so molili, da bi še pogumneje govorila o Jezusu.

Kljub nevarnostim sta Peter in Janez še naprej širila dobro novico. Vedela sta, da je povedati drugim o Jezusu mnogo pomembnejše kot njuna lastna varnost. Njun pogum in vera sta navdihnili mnoge druge, da so začeli verovati v Jezusa.

Ko govoriš o Jezusu, si tudi ti lahko tako pogumen kot Peter in Janez. Na trenutke se lahko zdi strašljivo, toda zapomni si, da je Bog s teboj, kakor je bil s Petrom in Janezom. Morda lahko prijatelja povabiš v cerkev, mu poveš zgodbo o Jezusu ali preprosto pojasniš, zakaj ga imaš rad. Celotaj pogumna dejanja lahko naredijo pomembno spremembo v življenju nekoga. Zaupaj Bogu, da ti bo dal potrebne besede in pogum.

RAZMISLI

Kaj po tvojem mnenju pomeni prisluhniti Bogu in ne ljudem, ko gre za sprejemanje težkih odločitev?

PRIČA PRI JAKOBOVEM VODNJAKU

Zgodba o Samarijanki

Svetopisemsko besedilo: Janez 4, 1–42

Nekega dne je Jezus na poti v Galilejo potoval skozi Samarijo. Utrujen od poti se je okoli poldneva, ko je bilo sonce visoko in močno, ustavil pri Jakobovem vodnjaku. Medtem ko je tam počival, je ženska prišla zajemat vodo. Jezus jo je prosil, naj mu da piti.

Ženska je bila presenečena. V tistih časih se Judje in Samarijani niso razumeli in moški običajno v javnosti niso govorili z žensko, ki je niso poznali. Rekla je: “Kako vendar ti, ki si Jud, prosiš mene, Samarijanko, naj ti dam piti?” Jezus ji je odgovoril: “Če bi poznala Božji dar in če bi vedela, kdo je, ki ti pravi: ‘Daj mi piti,’ bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode.”

Ženska je bila zmedena. “Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok. Od kod imaš torej živo vodo? Si mar ti večji kot naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak?”

Jezus je pojasnil: “Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.” Samarijanka je

rekla: “Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila sem zajemat.” Jezus ji je nato rekel nekaj pomembnega: “Pojdi in pokliči svojega moža in pridi sem!” Odgovorila je: “Nimam moža.” In Jezus je odvrnil: “Dobro si rekla: ‘Nimam moža’; kajti pet mož si imela in ta, ki ga imaš zdaj, ni tvoj mož. To si prav povedala.”

Ženska je bila presenečena: “Gospod, vidim, da si prerok. Naši očetje so častili Boga na tej gori, vi pa pravite, da je kraj, kjer ga je treba častiti, v Jeruzalemu.”

Jezus je odgovoril: “Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč želi Oče.”

Odvrnila mu je: “Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil.”

Jezus ji je rekel: “Jaz sem, ki govorim s teboj.”

Žena je bila tako navdušena, da je odložila vrč z vodo in stekla v mesto. Vsakomur je povedala: “Pridite in pogledjte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem storila. Kaj, če je on Mesija?” Njeno navdušenje je bilo nalezljivo in mnogo ljudi iz mesta je prišlo, da bi videli

Jezusa. Prisluhnili so mu in verovali vanj zaradi njenega pričevanja. Jezusa so celo povabili, naj ostane z njimi, in res je ostal dva dni, poučeval in oznanjal evangelij.

Zaradi Jezusovih besed in Samarijankine zgodbe je začelo verovati mnogo ljudi. Rekli so ji: “Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta.”

Pripovedovati o tem, kaj je v tvojem življenju naredil Jezus, lahko drugim pomaga sprejeti vero vanj. Čeprav misliš, da je tvoja zgodba zanemarljiva, lahko vpliva na druge. Lahko rečeš kaj podobnega temu: “Jezus mi je pomagal, ko me je bilo strah.” Ali: “Jezus je odgovoril na moje molitve.” Tako kot Samarijankina zgodba lahko tudi tvoja zgodba pomaga drugim razumeti, kako čudovit je Jezus, in jih voditi k veri vanj.

RAZMISLI

O čem bi se pogovarjal z Jezusom, če bi ga tako kot Samarijanka srečal pri vodnjaku?

Beth Thomas je pomočnica urednika revije *Adventist Review* in urednica vsebin revije *KidsView*.

Founded 1849. Published by the General Conference of Seventh-day Adventists, Northern Asia-Pacific Division

PUBLISHING BOARD

Ted N. C. Wilson, *chair*; Guillermo Biaggi, *vice chair*; Justin Kim, *secretary*; Audrey Andersson, G. Alexander Bryant, Zeno Charles-Marcel, Williams Costa, Paul H. Douglas, Mark A. Finley, James Howard, Erton Köhler, Geoffrey Mbwana, Magdiel Perez Schultz, Artur Stele, Ray Wahlen, Karnik Doukmetzian, *legal advisor*

MANAGEMENT BOARD BASED IN SEOUL, KOREA

Yo Han Kim, *chair*; Justin Kim, *secretary*; Karnik Doukmetzian; SeongJun Byun; Hiroshi Yamaji; Tae Seung Kim; Ray Wahlen; Ex-officio: Paul H. Douglas; Erton Köhler; Ted N. C. Wilson

EDITOR Justin Kim

ASSOCIATE EDITORS Sikhululekile Daco, John Peckham

ASSOCIATE DIRECTOR Greg Scott

COMMUNICATION DIRECTOR/NEWS EDITOR Enno Müller

ASSISTANT EDITORS Beth Thomas, Jonathan Walter

EDITORS BASED IN SEOUL, KOREA

Jae Man Park, Hyo-Jun Kim, SeongJun Byun

FINANCE MANAGER Kimberly Brown

DIRECTOR OF SYSTEMS INTEGRATION AND INNOVATION

Daniel Bruneau

ART DIRECTION AND DESIGN

Brett Melitt, Ellen Musselman, Ivan Ruiz-Knott/Types & Symbols

LAYOUT TECHNICIAN Fred Wuerstlin

COPY EDITOR James Cavil

OPERATIONS MANAGER Merle Poirier

EDITORIAL ASSESSMENT COORDINATOR

Marvene Thorpe-Baptiste

SENIOR ADVISOR E. Edward Zinke

AD SALES Glen Gohlke

DISTRIBUTION Sharon Tennyson

WEBSITE: www.adventistreview.org

TO WRITERS: Writer's guidelines are available at www.adventistreview.org at the footer. For further correspondence, email manuscripts@adventistreview.org

Unless otherwise noted, Bible texts in this issue are from the New King James Version. Copyright © 1979, 1980, 1982 by Thomas Nelson, Inc. All rights reserved. Bible texts credited to NIV are from the *Holy Bible, New International Version*. Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 by Biblica, Inc. Bible texts credited to NRSV are from the New Revised Standard Version of the Bible, copyright © 1989 by the Division of Christian Education of the National Council of the Churches of Christ in the U.S.A. Used by permission. All rights reserved worldwide. Scripture quotations marked ESV are from *The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®)* © 2001 by Crossway, a publishing ministry of Good News Publishers. All rights reserved. ESV Text Edition: 2016. Scripture quotations marked NASB are from the *New American Standard Bible*, copyright © 1960, 1971, 1977, 1995, 2020 by The Lockman Foundation. All rights reserved.

The *Adventist Review* (ISSN 0161-1119) is the general paper of the Seventh-day Adventist® church. It is printed simultaneously around the world in Argentina, Australia, Austria, Brazil, Germany, Indonesia, Korea, South Africa, and the United States. It is published monthly by the General Conference of Seventh-day Adventists®, 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904, U.S.A. The Korean editorial and business offices are located at the Northern Asia-Pacific Division, 67-20 Beonttwigil, Paju-si, Gyeonggi-do 10909, Republic of Korea. Copyright © 2025, General Conference of Seventh-day Adventists®.

Vol. 202, No. 17

ŠOLA BOLJŠEGA ŽIVLJENJA

Živimo v kaotičnem svetu. Težko je ločiti resnico od laži. Težko je prepoznati vse manipulacije, izdaje, izkoriščanja in mamljive ponudbe, ki za povračilo zahtevajo človeško podrejenost v najbolj kruti obliki. Sveto pismo piše o vsem tem. Njegov Navdihovalec pozna človeka v globino. Verjetno je to ravno eden od najmočnejših razlogov, zakaj je ta knjiga posebna, edinstvena in zelo osebna. Bog po Svetem pismu iskrenemu iskalcu odkriva svoj značaj in načela, po katerih naj človek živi. Posledično ga vabi, da k temu priteguje druge, vendar ne s silo in ne z močjo, ampak po Božjem Duhu (Zah 4,6).

Da bi našli mir sredi nemirnega sveta, gotovost sredi vseh negotovosti, upanje, ko ni upanja, beg iz podivjanega, materialistično usmerjenega in nehumanega sveta, moramo Sveto pismo prebirati, ga pravilno razumeti in udejanjati.

Tečaji, ki so pred teboj, ti lahko pri tem pomagajo. Spoznal boš bistvene točke Svetega pisma, pri čemer boš povabljen sam razmišljati in presoјati ter boš lahko postavil tudi vprašanja.

Edini pogoj je, da preiskuješ kot preiskovalec – iskreno in predano – z vsem srcem. Tako boš našel bistvo, ki je očem nevidno. In ko ga boš našel, boš srečen bolj, kot si lahko sploh zamisliš.

Poskusi. Če ti ne uspe priti do bistva, se nam oglasi in priskrbeli ti bomo tutorja, ki ti bo pri tem pomagal. Ko boš našel bistvo, boš odkril svojo pravo vrednost, pogum, mir, upanje in tolažbo ter izkusil pravo življenje.

Ne oklevaj. Ne čakaj, da boš imel več časa, več denarja, na boljše ali slabše čase. Naredi to zdaj.

Izpolni priloženo naročilnico in nam jo pošlji. Izbiraš lahko med štirimi tečaji po pošti ali pa na www.sbz.si izbereš katerega od šestih tečajev, ki so na voljo. Tečaje lahko tudi poslušаш!

Carpe Diem!

PRIJAVNICA

Pozdravljeni. Prijavljam se na izbrani dopisni tečaj (označi):

- Izberi življenje
- Odkrijmo
- Pavlova zgodba
- Čili&zdravi

Prosim, da mi lekcije pošiljate na naslov:

Ime

Priimek

Ulica in hišna številka

Poštna številka in kraj

**Izpolnjeno naročilnico izreži in v kuverti pošlji na naslov:
Šola boljšega življenja, Njegoševa 15, 1000 Ljubljana**